

klar over, at Forhandlingerne i Salen foreløbig kun var Skærmbrædt for Aktiviteten i Korridorerne og Udvalgsværelserne, hvor den store Partikamp forberedtes og Stemmehvervningen fandt Sted.

Jægermesteren havde selv været Genstand for flere Overtalelsesforsøg fra den tyrstrupske Fraktions Side; men skønt dette i og for sig smigrede ham, havde han harmfuldt afvist dem. Endnu idag havde Gjærup personlig søgt ham for at friste ham til et Frafald med Løftet om en Plads i det vigtige Udvalg for Husmandsloven. Da Gjærup tilsidst truede ham paa hans Valgkres, havde han sagt Manden lige op i Ansigtet, at han vilde blæse ham et Stykke, og det ikke med Munden. Han havde en Gang for alle besluttet ikke at blande sig ind i Partikævlet for at kunne bevare Hovedet klart. I urokket Tro paa sin lykkelige Stjerne, med det Gladsyn, som var hans — Gudskelov endnu ubeskaarne! — Fædernearv, der havde hjulpet ham frelst gennem mange bitre Skuffelser, vilde han som hidtil se Fremtiden imøde med Tillidsfuldhed og Ro.

Trods det stormfulde Vejr, og skønt Vejen ud til Karsten From ikke var ganske kort, bestemte han sig til at gaa. Han havde spist temmelig tungt til Frokost og trængte til at røre sig. Paavirket af Fordøjelsens Besværligheder kom han til at tænke paa, at det vistnok vilde være heldigt for ham, om han